שמעל בן-מותה יוסף
6409580
בן מזל ואהרון
נולד ב- 31.1.1979
התגייס לצה"ל ב - 14.10.1997
שרת בפלחי"ק
נפל ב- 16.11.1998
בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

Scanned with CamScanner

בן מוחא יוסף

נולד לחוריו מזל ואחרון ביום 31.1.1979. גדל בקרית שמואל ליד חיפה.
עד גיל חמש עשרה למד בישיבה של הרב גרוסמן במגדל העמק ישיים את לימודיו
התיכוניים בתיכון קריית-חיים.
יוסי הקדיש רבות למשפחתו ואף תמך בלבלית בחוריו. הוא גרם נאוות רבה
לחוריו, אחיו וכל המשפחה.
ליוסי היה חלום גדול והוא לשרת כחייל קרבי בחטיבת גולני. למרות שלא היה
חייב בשירות קרבי נאבק להגיע לגולני, ואף ישב בבלא הצבאי כי התצב ליחידה
אחרת בראשית גיוסו.
יוסי התגייס לצה"ל ב- 14.10.1997, לאחר שהצליח לעבור ולשרת בחטיבת גולני
הגיע אל פלוגת הקשר של החטיבה. יוסי תמיד צעד ראשון, הוביל את החבר'ה,
התנדב להישאר בשבתות ובלט במוטיבציה האדירה שלו להמשיך ולשרת ביחידה
על אף קשיים שונים בביתו. בחופשות מן הצבא הצליח לצאת לעבור את כל שכרו
העביר למשפחתו.
ביום 16.11.1998 יצא לפעילות ממוצב בדרום לבנון, כשהוא צועד בראש הכוח
נפגע אנושות ממטען צד שהתפוצץ בסמוך לגדר המוצב, יעמו חברים נוספים
בצוות. יוסי הועבר במסוק לבית החולים בצפת ולמרות מאמצי הצוות הרפואי
נפטר מפצעיו.

Scanned with CamScanner

חטיבת גולני באימון ובשיגרה

ארוכת, עקובה מדם וקשה, היא "דרך חטיבות של חטיבה"; עשרות אתרי־קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאה חללים; הם יגדות גאמנות ומבאיבה למורשת־חקרב, לחיסטוריה הצבאית, לפעילות המבצעית... ויחד עם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, בלוחמים ומפקדים, לא חתנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שרותם היתה ב"אימון ובשיגרה", לאלו שבסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו" "יורדים לאימון", יוצאים ל"רגילה" ל"נופש" ול"תעסוקה"; לאלו שלא נטלו חלק בקרב, וגם לא עברו את חגבול באיזו חדירה או פשיטה, לא סנגו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש, לכל אלו, הפרק הזה מוקדש...

רק תשאל, ותראה איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים; בימי תש"ח, "קדש", ששת הימים או יום הכיפורים; במלחמת ההתשה ובמרדפים, במבצע ליטאני או של"ג במלחמת לבנון או ב"שטחים"; אם תשאל ותבקש הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים; על סיור־בוקר, וה"סיור האלים", על התצפית והמארב, על עוט־הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוה, ותחושת החשתייכות והגאוה, בפלוגה, בגדוד, ובחטיבה!

הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ המ"מ הסמל והרס"ר, את "המאהל" והשמירות, ההמתנה וה"שמועות", את הכוננות ואת ה"הקפצות" את המסדרים וה"יציאות"... כולם לקחו עמם עם כל הזכרונות את ה"קיטבק" הפק"ל והתד"ל, שק־שינה מדים ודרגות, אפוד־מגן, שש־בש, קסדה ואין־ספור חוויות...

על כן ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה וכל מאמץ, וחזרו רטובים, מריצת־לילה, ממסע ממטות, מעשרות אימונים; אימון "יבש" ו"רטוב", אימון־הפרט, ואימון החטיבה; אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה; ביעד־מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר... אימון בנגב, בגליל או ברמה, אימון בשת"פ עם שריון, תותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות־מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות־קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור־קל, מימיה ורימונים, או עם חגור מלא, "חגור פילים", וקפל"ד. עם שכפ"ץ ו"פאוצים" ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי; "עוזי", "סטן" "צ'כי", "אפ־אן" ו"גליל", עם מגל"ד, ומק"כ, "בזוקה" ומא"ג, עם מרגמה... ועם כל שאר אמצעי־הלחימה... כי להיות ב"גולני" פרושו להתאמן עם כל הנשמה, ולשאת בגאוה את ה"כומתה החומה"...

להיות ב"גולני" פרושו להיות נהג או טבח או פקידה, בסיירת ב"עודב" בפלוגת־הקשר, בפלוגת ההנדסה, או ב"מפקדה"; להיות ב"גולני" פרושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"... להיות בגולני פרושו לרוץ כמו מטורף, עם חגור־מלא וכובע פלדה, ב"יום ספורט", או במסע, ל"חברת התגור" ו/או ל"קבלת הכומתה"... להיות בגולני פרושו גם לעמוד דום "כמו חיל", כמו קצין כמו לוחם בכל המסדרים, ב"מסדר בוקר" וב"מסדר השכמה", במסדר־המפקד, ובמסדר יציאה; טקס ההשבעה, וטקס קבלת הכומתה, טקס סיום קורס מכי"ם או קצינים, ומסדר־סיום של תקופת האימונים, וטקס זכרון שנתי לכל החללים... להיות ב"גולני" זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של "אימון ושיגרה"...

Scanned with CamScanner

3 חיילי גולני נהרגו ממטען חבלה בלבנון

סמל יוסף בן מוחה

סמל נחום אלה

סמל רז פרומוביץ'

ארבעה נפצעו ■ 7 חיילים יצאו למיטווח־ירי ממוצב תל קבעה, 200 מטרים מגדר המערכת ליד מנרה, ואנשי החיזבאללה הפעילו את הממטען ■ קצין בכיר: "ניתן היה למנוע את האירוע; השטח נמצא תחת תצפיות" ■ פיקוד צפון מקיים תחקיר ■ אבי אשכנזי ויואב לימור, עמ' 2-4

שבעה חיילי גולני יצאו אתמול ממוצב תל־קבעה בלבנון למטווח ● בדרך המתין להם מטען רב־עוצמה שהסתירו מחבלי חיזבאללה ● כל חיילי הכוח נפגעו: 3 נהרגו, 4 נפצעו ● עמודים 2־5

שלושת החיילים שנעו בראש הכוח, ספגו פגיעה אנושה. כוח גדולים של צה"ל הגיעו למקום הפיצוץ, הנמצא כ־300 מטר מערבית לגדר המערכת, ומסוקי תקיפה גוננו על פעולות החילוץ. הפצועים הועברו לאיזור גדר המערכת, שם קיבלו טיפול רפואי ראשוני. חרף ניסיונות החייאה ממושכים בשטח, נקבע מותו של סמל נחום אלה. בשעות הערב נפטרו מפצעיהם יר סף בן־מוחה מחיפה ורז פרומוביץ מגן־יבנה (על הטרגיות – עמ' 4).

שאר הפצועים – אביעד פטל (19) מראשון־לציון, תומר גראטה (19) מרחובות, יוני בן־יוסף (19) מירושלים ודחלון ממן (19) מירושלים – הועברו להמשך טיפול בבתי־החולים „זיו" בצפת ו„רמב"ם" בחיפה.

בצה"ל ניהלו אתמול תחקירים בניסיון להבין, ביצד הצליח החיזבאללה לבצע פיגוע כה קטלני, כל־כך קרוב לגבול, במרחק מטרים ספורים ממוצב צה"ל ומעמדות תצפית של חיילי צה"ל.

הפיצוץ אתמול אירע באיזור שבו בוצעו בעבר פיגועים נגד כוחות צה"ל וצד"ל, והחשד הוא שהחיזבאללה נהנה משיתוף־פעולה של תושבי רצועת הביטחון. החערכה היא, כי המטען הר־פעל בשלט רחוק על־ידי ארם שעמד באחד הכפרים באיזור, ולאחר הפעלתו נמלט מהמקום.

הערכה נוספת בצה"ל היא, שהמטען הונח בסמוך למוצב בלילה שבין יום ראשון לשני, בחסות חשיכה מוחלטת ועל־ידי סמיך ששרר באיזור.

תא"ל ארז גרנשטיין, מפקד יחידת הקישור ללבנון, אמר אתמול: „מדובר באירוע קשה מאוד מבחינתנו. אנחנו ננסה לחקור את מה שקרה בשטח, ונגנה להבין איך הצליחו המחבלים להגיע ולהניח את המטען".

פתבתנו אורית עריף מוסרת כי ראש הממשלה, בנימין נתניהו, התייחס אמש לפיגוע ואמר: „זה היה פיגוע טרגי ואומלל חיים טרגי של חיילינו. אנו ממשיכים לפעול כדי להוציא את צה"ל מלבנון בתנאים שיאפשרו הגנה על גבול הצפון. זו מטרה שלא נטשנו. נעשה הכל להוצאת צה"ל מלבנון".

Scanned with CamScanner

ההלם. חבריהם של הנצועים, במקום בו הם טופלו (צילום: אביהו שפירא)

המ'טען: הופעל בשלט רחוק והתפוצץ בעוצמה בשעה שכוח חי"לי גולני יצא ברגל ממוצב תל־קבעה בדרום־לבנון ● המ'יקום: 30 מ'טר מ'המוצב, 300 מ'טר מ'גדר המערכת ● התוצאה: כל חי"לי הכוח נפגעו – שלושה נהרגו וארבעה פצועים ● החקירה: בצה"ל בודקים כ'יצד הצליחו המ'חבלים לבצע פ'יגוע קטלני מ'טרים ספורים מ'עמ'דות תצפית של חי"לי צה"ל ● נתניהו: „נעשה הכל להוצאת צה"ל מ'לבנון"

המ'טען חיכה

מפת הארוע

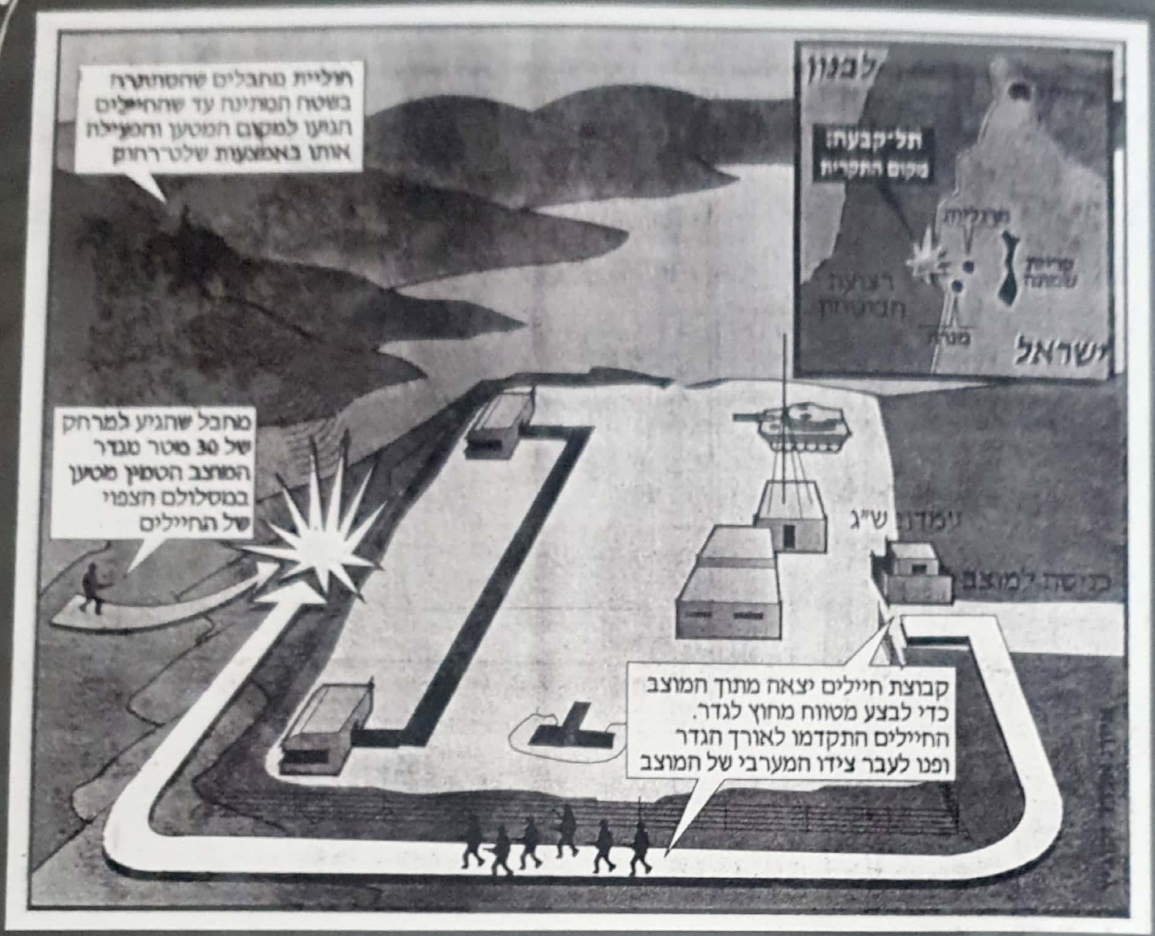

מאת אבי אשכנזי ויואב לימור

שלושה חיילי צה"ל מחטיבת גולני נהרגו אתמול בדרום לבנון. סמל רז פרומוביץ' מגן יבנה, סמל נחום אלה מירושלים וסמל יוסי בן מוחה מחיפה. ארבעה חיילים נוספים נפצעו – שניים באורח קשה ושניים באורח קל עד בינוני.

מאז תחילת השנה נהרגו בלבנון 18 חיילי צה"ל.

מחבלי החיזבאללה הצליחו להחדיר מטען סמוך מאוד למוצב תל קבעה, הממוקם מאות מטרים מגדר הגבול הבינלאומי, בסמוך לישר בים מנרה ומרגליות. בעת שהחיילים יצאו מהמוצב, הופעל המטען 30 מטר מגדר המוצב. מעוצמת הפיצוץ נפגעו כל החיילים.

השעה היתה 12:30 בצהריים. חיילי פלוגת הקשר של חטיבת גולני, הנמצאים רק שבוע ימים בלבנון, עמדו לצאת לבצע מטווח איפוס. הם היו לבושים בשכפ"צים ובקסדות, ועל־פי נוהלי הבטיחות בלבנון, הם נעו ברווחי ביטחון של כ־10 מטרים מחייל לחייל.

החיילים יצאו מעמדת הש.ג. והלכו סמוך לגדר, עד שהגיעו לחל־קו האחורי של המוצב בין שתי עמדות השמירה. כשהכוח עמד חזי־תית למטען הכלימגור, הפעילו המחבלים את המטען באמצעות שלט.

הפגיעה היתה קטלנית. כל חיילי הכוח נפגעו. צוותי רפואה מכל הגיזרה הגיעו וביצעו פעולות החייאה בפצועים. מותו של אחד החיי־לים, נחום אלה, נקבע במקום. שני הפצועים קשה – יוסי בן מוחה – הוחש לבית־החולים בצפת, והשני – רז פרומוביץ' – הועבר לבית־חו־לים רמב"ם בחיפה. בשעות הערב מתו השניים מפצעיהם.

במוצב תל קבעה נהרגו אשתקד שני חיילים מירי פצצות מרגמה, בעת אירוע שבו הצליחו המחבלים להגיע לגדר הגבול ולהפעיל במקום מטעני חבלה ולירות טילי נ.ט. לעבר שיירה של צה"ל.

פלוגת הקשר של חטיבת גולני איבדה בשנתיים האחרונות 11 לוחמים בפעילות בצפון. שישה נהרגו באסון המסוקים: אלון בביאן, איתמר שי, יוני עמרי, שלומי פיזואתי, גיל שרעבי ואבישי גידרון.

שניים – יוחם ענבר ויאיר ברק – נהרגו במהלך תקרית במוצב ריחן, שבו הפעילו המחבלים מטען צד על נגמ"ש של צה"ל.

כתבנו יעקב גלנטי מוסיף: ראש הממשלה בנימין אמר אתמול, כי ישראל ממשיכה לפעול כדי להוציא את צה"ל מלבנון. ניסוג, הוא אמר, ללא תנאים מוקדמים וגם ללא הסכם שלום ברגע שצבא לבנון יתפרס עד לגבול וימנע פעולות טרור של החיזבאללה.

Scanned with CamScanner

3 לוחמים נהרגו 30 מטר מהמוצב

① החליכה למטווח

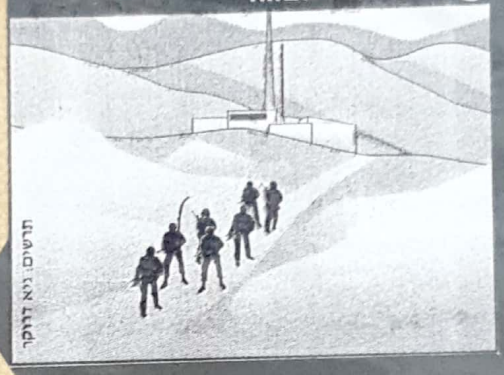

② רגע הפיצוץ

סימני־שאלה קשים

מוצב תל־קבעה מצוי כשלוש מאות מטרים, בקו אווירי, מהגבול הבינלאומי. הוא מורכב משני מתחמים נפרדים. באחד, מיפקדת גדוד של צד"ל, ובשני מוצב של צה"ל. לכאורה, זהו מוצב עורפי, אבל האבטחה שלו לא צריכה להיות שונה במהות מאבטחה של כל מוצב אחר בלבנון, ועליה לכלול אמצעים כמו תצפיות ומערכות אלקטרוניות.

והנה, אתמול, במוצב זה, הנמצא קרוב כל־כך לקו הגבול, לאור יום, מתפוצץ מטען המופעל אלחוטית בסמוך לעמדת השל"ג, הורג שלושה חיילי צה"ל ופוצע ארבעה אחרים. המטען הופעל מייד לאחר שקבוצת החיילים יצאה את שער המוצב בדרכה לביצוע מסווה, כמה עשרות מטרים משם.

כלומר, המחבל, או המחבלים, עקבו אחר קבוצת החיילים והפעילו את המטען. יש להניח שהם הכירו את שגרת המוצב, וייתכן שהם גם המתינו יום או יומיים בשטח עד שהבחינו בסטרה הראויה מבחינתם.

בניקוד הצפון טוענים, שייתכן כי היה זה הערפל שהסתיר את מניחי המטען מעיני התצפיות. אם כך, היכן היו לפחות מערכות הגילוי האחרות? איך ייתכן שמחבלים יצליחו להתגנב ממש אל פתחו של מוצב ולהניח מטען על הציר המוביל אליו? ואם לא די בכך - אחרי הפיגוע, איך ומדוע הצליחו המחבלים להימלט בלא פגע?

לאיזור שבו מצוי מוצב תל־קבעה יש היסטוריה עגומה של פיגועים, למרות קרבתו לגבול הבינלאומי. בשנים האחרונות נר־שמו שם מספר אירועים של הנחת מטען על ציר תנועה, חדירת מחבלים למבנה בכפר סמוך, ירי על המוצב ועוד - שגרמו לה־רוגים ולפצועים בקרב חיילי צה"ל.

אילו לקחים נלמדו מכל האירועים הללו, כדי למנע את האר־פשרות של הגעת מחבלים סמוך כל־כך למוצב של צה"ל מבלי שיבחינו בהם?

ובהנחה שהופקו הלקחים הנכונים - האם הם הוטמעו כראוי בקרב הכו־חות בשטח? בכל מקרה - איפה היו הלקחים האלה אתמול?

בלבנון מתנהלת מלחמה, שרק השנה גבתה מחיר דמים של 18 חללים לצה"ל, אזרח ישראלי אחד הוזג וכ־אה חיילים פצועים. בספריות של מי־קור הצפון כבר נערמו הרבים של ספ־רי לקחים. והנה, שוב מתחולל אירוע קטלני, המזכיר שורה של סימני־שאר־לה קשים. ומה שמסתיר עוד יותר הוא העובדה, שאת כל השאלות האר־לה כבר שאלו קודם, וכך פעמים.

- **מדוע לא פעל מערך האבטחה של המוצב?**
- **כיצד הצליחו המחבלים להתגנב כה קרוב למוצב?**
- **איך ומדוע הצליחו המחבלים להימלט בלא פגע?**
- **האם לקחי העבר יושמו כראוי בקרב הכוחות בשטח?**

Scanned with CamScanner

מאת יואב לימור ואבי אשכנזי

יחידה כזאת פאשלה גדולה. לא ייתכן שהמחבלים יצליחו להס־מין מטען 88 מטר ממרצב של צה"ל, בשטח שנמצא כל הזמן תחת תצפיות", מן אמר אתמול ל"מעריב" קצין בכיר בפיקוד העורף.

הקצין הבכיר, המעורה היטב בפרשי האירוע בו נהרגו אתמול שלושת חיילי גולני, אמר כי על־פי כל הסימנים בשטח ניתן היה למנוע את האירוע הקשה. "המטען התפוצץ קרוב מאוד למרצב, בש־טח פתוח לגמרי הנמצא מל הומן תחת תצפיות ומעקבים באמצעים שונים", הבהיר הקצין. "לא מדובר כאן במקום מופתר אן בשטח בעייתי, אלא בנקודה אופטימלית מבחינתנו שבה, לבאורה, הסבירות היתה אפסית שנישגע". בצה"ל הביעו זעזוע מן האירוע ומבוכה רבה, רוח משום שהחיזבאללה הצליח לבצע פיגוע מתחת לאפם של חיילים במרצב השוכן ממש על גדר הגבול עם ישראל.

"ניצלו את הערפל"

קצינים בצה"ל ציינו, כי מדובר בפעולה איכותית של החיזבאללה שהצליחו להטמין את המטען ממש על גדר המרצב, במקום הנשקף על ידי שתי עמדות שמירה של צה"ל. באיזור מפעיל צה"ל גם שני צוותי קשר אשר היו אמורים לזהות את תנועת המחבלים. תנאי הראות בימים האחרונים היו יחסית טובים, למעט שעה אחת של ערפל שהיתה בלילה שבין ראשון לשני, או על פי הערכה, ניצלו המחבלים את הערפל כדי להחדיר את המטען למקום.

נושא התצפיות על האיזור בו הופעל המטען ייבדק בתחקירים בפיקוד הצפון. למרות שמרצב תל קבעה נמצא באחריות עוצבת לב־נון, הרי שהתצפיות מופעלות על־ידי עוצבת הגליל. "אין ספק שרב־רים נפלו כאן בין הכיסאות", אומר קצין בכיר בצה"ל. "מישהו מישל, וחבל שהיינו צריכים לשלם מחיר כל־כך יקר כדי לגלות את הפירצה הזו, שנוצלה עד תום על־ידי החיזבאללה".

בפיקוד הצפון מעריכים כי המחבלים שהטמינו את מטען החבלה לא הסתייעו בשיתוף־פעולה עם המקומיים באיזור אלא פעלו לבדם. "בגזרה הזאת לחיזבאללה יש יכולת מבצעית טובה, ונראה כי היה כאן 'מחבל עם ביצים' שזחל עד למרצב והניח את המטען מתחת לאף שלנו", אמר הקצין. הוא העריך כי לחיזבאללה לא היה פירוט על יציאת הכוח למיטווח, וכי אנשי הארגון ציפו ליציאת חיילים ממגו ואז הפעילו את המטען באמצעות שלט רחוק.

בצה"ל ציינו אתמול כי שעה לפני תנועת חיילי הכוח, חלף באותו מקום טנק מרכבה של צה"ל, אשר אמור היה לזהות מטען שכזה.

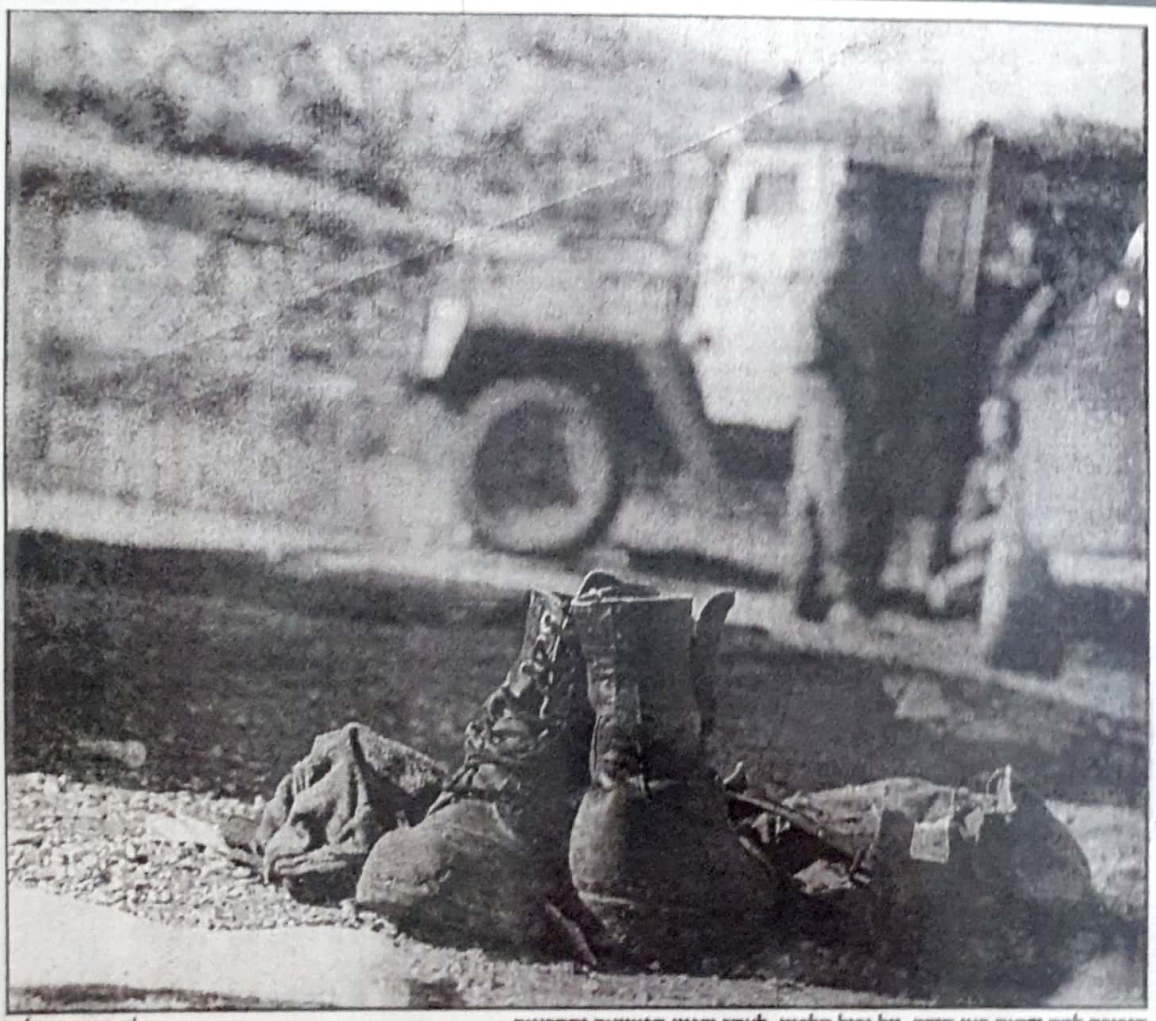

תזכורת למה שהיה כאן קודם. על גבול הלבנון, לאחר שמנו המצבעים והתרגים

צילום: חיים אזולאי

החיזבאללה עבר מלוחמת גרילה לסעולות איבה מתוחכמות"

לושת לוחמי גולני נהרגו השבוע בלבנון, מפני שקנגנ־ון הפורעים של החיזבאללה חדל־ח לאחר נסורה רשה בע־ערך הבה"לי בלבנון, ומפני שהמנגנון המבצעי של האויבים מבא שיטה, עיתוי ותנאי מזג אויר, שאיפשרו לשניים או שלושה לוחמים לקתקרב למוגם צה"ל בתל־קבעה בלי שהחיישנים האלקטרוניים והתצפיות יגחינו בה.

חעובדה הזו, עוד בטרם שהיא מצערת, אינה צריכה להפתיע. כבר מזמן הוכח שהחיזבא־ללה משפר ללא הרף את אמצעי הלחימה והמודיעין שלו, מתאים את עצמו לאמצעים החדשים שצה"ל מפעיל, ומעיקר לומד לנצל את הנלשות ואת המגבלות המובלות את ידי צה"ל. לכן, כל עוד מתנהלת לחימה בלב־נון, יהיו לחיזבאללה מדי פעם הצלחות ול־צה"ל יהיו נפגעים, גם אם לא יהיה דיוסי בפ־עולתו, שום רעדת חקירה לא תשנה את הנו־מת הבסיסית הזו, אפילו אם תמצא מחדלים ותקלות בעבודת הכוח שישב במוצב או בהר־ראות שביתנו לו.

עם זאת, אסור שמפקדי צה"ל ישלימו עם המצב. דווקא מתקופת הנוכחית, שבה מס־תמנת נטיה של החיזבאללה לזנוח את שי־טות לחמת הגרילה הקלאסיות, ואנשיו מת־מקדים יותר ויותר במבצעי איכות נקודתיים – צריך צה"ל לעשות מאמץ מחודש להע־מיד מולם שיטות בעולה, ואולי אמצעים חדשים. אחרת מספר האבידות למוחתינו כתוצאה ממסענים יגדל, החיזבאללה עלול לממש את רצונו לקחת בשבי חיילים שלנו.

מלבד זאת, צריך להביר בעברה שהחי־זבאללה מבריסם בחרגה ביתרונות שוטינן ואמצעי הלחימה החדשים מעניקים לצה"ל. בסיוע איראני פעיל, והבנים החיזבאללה לשימוש מטעני נפץ הדשים, שהלקם מסוג־לים לחדור את המיגון הדרש. האיגון גם למד לשלב אמצעי ושיטות הטעיה הטחה מתקדמים במבצעיו החולכים ונצשים מר־רבים וקשים לפיענוח. במונו הם מפעילים יחידות מתמחות במבצעי איכות מורכבים, ואם צה"ל לא ימצא במהירות פתרונות חר־שים, עלול יהם השחיקה להשתנות לרעתנו בעוד תקופה לא ארוכה.

את הפתרונות האלה לא תימצא ועדת חקירה כזו או אחרת. לעיתים קרובות מדי מקימים במערכת הביטחון ועדות חקירה כדי לשכך את הזעם הציבורי ולאפשר למנ־היגות הבטחונית להראות טוב. אבל למפק־די השטח זו מעמסה מיותרת, המפריעה להם להתרכז בעיקר, ובמקום לנהל תחקיר מבצ־עי מעמיק, הם נועצים בעורכי דין. שר הבי־טחון הנוכחי יודע זאת היטב מנסיונו. לכן, אם אין חשד למחדל או תקלה חריגים, צריך להימנע ככל האפשר מאמצעי זה.

מספר נפגעי צה"ל בלבנון היה השנה הנמוך ביותר בחמש שנים, בזכות אמצעי מיגון ולחימה, יחידות מתמחות ומודיעין ● אבל חיזבאללה סוגר פערים ● הצלחת הפעולה נגד חיילי גולני השבוע היא דוגמא לכך ● ועדת חקירה היא לא התשובה

Scanned with CamScanner

אזור פיגוי החיילים הפצועים וההרוגים

...ו חיילי "גלוי",
...פגעו השבוע מסטקן
...באלה ליד מצב
...קבעה בדרום לבנון.
...ון רק אחד
...ד עם שריהו
...לום: אביהו שמירא.

סמל יוסף בן-מוחה ז"ל ושני ההרוגים הנוספים

עג

סמל יוסף בן מוחה, חיפה

"בכל חופשה מהצבא הוא רץ לעזור להוריו"

"יוסי תמיד רצה להיות קרוב. תמיד היה מיוחד ראשון. איך אפשר לחרוג בן אדם מזחי, טרור בגופו יצא גל, הפר ילדות של סמל יוסי בן מוחה.

מאות מתושבי קרית שמואל שליד חיפה התגודדו אמש סביב ביתה של משפחת בן מוחה.

ארזון של יוסי, כפיר, אמור היה להתגייס היום לצה"ל, וגם הוא סיפר, כי התכוון להגיע לגולני וללבנון.

את הודעה הראשונה קיבל האבא אהרון, לגפרי במקרה בעבודת השכונתית. שני קצינים הגיעו למקום ושאלו אותו אם הוא מכיר את משפחת בן מוחה. האב השיבו "אני אבא של יוסי". הקצינים הזעיקו אותו לבית־החולים יחד עם האם, מזל. לאחר שעות ארוכות התברר, כי הרופאים לא הצליחו להציל את חייו של יוסי.

"יוסי עזר לחוריו בלכלית", אמרו חבריו לפלוגה. "בכל חופשה הוא היה מקריש את כל זמנו כדי לסייע להורים. הוא עבד ואת כל הכסף היה מביא הביתה". סמל יוסי בן מוחה יובא היום למנוחות בבית הקברות הצבאי בחיפה.

יונתן הללי ואבי אשכנזי

סמל רז פרומוביץ', גן יבנה

"הוא מעולם לא סיפר לנו על הקשיים שלו"

אבל כבר ירד על בית משפחת פרומוביץ, ברחוב תורה ועבודה בגן יבנה, עם היוודע מותו של בנם, סמל רז פרומוביץ', בן 19, שנהרג בלבנון.

"אתמול בבוקר כשקמנו, אשתי היתה בלחץ ומשבע בבוקר ניסינו להשיג בטלפון את רזיק", אמר קלמן פרומוביץ', האב. "רק בסביבות השעה 08:40 הצלחנו להשיג אותו. שאלתי אותו, 'רזיק מה שלומך?'. הוא אמר לי כמו תמיד, 'הכל סבבה, על הכיפאק'. הוא אף פעם לא דיבר על הקשיים שלו".

הרוב, יוסי הורוביץ: "היו לו שברי הליכה, אבל הוא רצה לשרת ליד חבריו והתלונן ששמו אותו בבסיס עורפי מדי. הוא רצה להיות קצין כמו אחותו. אני קראתי לו האמיץ במשפחה".

"צריכה לקום ועקה השמיימה כדי שישמרו על הבחורים שלנו, ילדים בני 19. הזעקה צריכה להיות – רז רז רז", אמר בכאב אביו של אחד מחבריו הטוב של רז, שהיה בן בית בביתם.

רז השאיר אחריו אם, מרים; אב, קלמן; אחות, רקלה בת 20, קצינה בגולני שהשתחררה לאחרונה, ואח, עודד בן 13. הלוויתו תתקיים היום בשעה 15:45, בבית העלמין הצבאי בגן יבנה.

ראובן קמלן

סמל נחום אלה, ירושלים

"היו לו שני חלומות: גולני ואופנוע"

מאות הגיעו אתמול לביתו של סמל נחום אלה בשכונת הקטמונים בירושלים. נחום הוא בנו של משה אלה, קבלן ירושלמי מפורסם, ודליה, העוסקת בחינוך.

אלה, בן 19, שנהרג בפיגוע בלבנון, למד בבית־ספר דנמרק תיכון ועיצוב מערכות. אחר־כך הוא התגייס לחטיבת גולני. "היו לו שני חלומות – גולני ואופנוע", כך סיפר אמש חברו, צחי חיון.

לא היתה זו הפעם הראשונה שלו בלבנון. רק לפני חצי שנה איבד חבר טוב בעת ששירת כחובש. אלה ניסה לטפל בו ולה" ציל את חייו, אך ללא הצלחה. "היה לו קשה להתגבר על כך", הוסיף חיון.

ההורים היו מודאגים משירותו בלבנון. "אבא שלו בכל הת" קשה הזאת, שנה וחצי, לא ישן", סיפר אחד הקרובים, אך דווקא הבן, נחום, רצה מאוד לשרת בלבנון.

נחום הותיר אחריו שלושה אחים קטנים והוריו. הלווייתו תיערך היום, ב־14:00 בירושלים, בבית הקברות הצבאי בהר הרצל.

גדעון שמרלינג

Scanned with CamScanner

מפקד המחלקה שנפגעה: "למרות הכאב, נחזור ללבנון ונמשיך במשימה"

"זה כמו לאבד את הילדים שלך", אמר סגן־משנה אבי עייש, שאיבד 3 מחייליו

מאת יואב לימור

"למרות הכאב והתרגשה הקשה, אין מקום לפשרות. אנחנו נמשיך קדימה, נחזור ללבנון ונבצע את המשימה שלנו בצורה הכי טובה שאפשרי", כך אומר ל"מעריב" סגן־משנה אבי עייש, מפקד המחלקה שאיבד שלשום 3 מחייליו בתקרית בדרום לבנון.

עייש, בן 21 מנתניה, משמש כמפקד המחלקה מזה חודשים אחדים. לפני שנה וחצי הוא איבד שישה מבני הצוות שלו בפלוגת הקשר של גולני, שנהרגו באסון המסוקים. "עם כל הצער על החברים, זה הרבה יותר קשה לעכל את זה כשמדובר בחיילים שלך", הוא אומר. "כשאתה מפקד מחלקה, הרגשה היא כמו לאבד את הילדים שלך, שאתה דואג שהם יאכלו, ישנו ויתאמנו".

עייש אומר, כי למרות ששוחח עם חייליו על האפשרות שמישהו מהם יישבע במהלך הפעילות בלבנון, ההרגשה במחלקה קשה מאוד. "מחבר מחברה שאיבדו ביום אחד הרבה מאוד, את החברים הכי טובים שלהם. לא שהם אומרים שבגלל החברים הפכים להיות אחר. זה באמת עצוב, ההרגשה היא כמו לאבד בבת־אחת שלושה מהאחים שלך. זה בכלל לא פשוט".

אתמול והיום מבקר עייש את משפחות שלושת חייליו שנהרגו בזנקוריה, וביומים הקרובים הוא ישוב עם המחלקה לפעילות בדרום לבנון, לא לפני שיבקר את חייליו הפצועים, להם הוא שולח איחולי החלמה.

"אין אצלנו מקום לפשרות או לכל מיני דיבורים על להישבר", הוא אומר. "אנחנו מקבלים יום־יום מייש להתאבל על החברים ולבכות, ואז אוספים את השברים וממשיכים קדימה. יש לנו עבודה, ואנחנו צריכים לעשות אותה על הצד הטוב ביותר".

"אין מקום לפשרות". סגן־משנה אבי עייש צילום מהטלוויזיה

אזור הפלחי"ק בתוך מחנה שרגא

משרד הפלוגה

נגמשי החפ"ק

Scanned with CamScanner

המועדון

חדר האוכל בשרגא

Scanned with CamScanner

מחסני הקשר והנשק

המגורים

Scanned with CamScanner

פלוגת הפלחי"ק בפינת ההנצחה שבמועדון

Scanned with CamScanner

הלוויית יוסי בן־מוחה ז"ל

„יוסי אמר לנו תמיד: „אני רוצה להילחם, ורק בגולני"

שעה ארוכה לאחר סיום ההלוויה המשיכה המשפחה לעמוד ליד תלולית הקבר ● „לא רצינו שיוסי יילך לקרבי", סיפרה אמו מזל, „אבל כשראינו את גודל הרצון שלו, עזרנו לו במאבק"

אתמול בשמונה וחצי בבוקר, היה אמור כפיר בן־מוחה (18) מקריית־שמואל, להתייצב עם מאות צעירים בני־גילו בבית־החייל בחיפה, בדרכם ללשכת הגיוס בעיר. כפיר המתין ליום הגיוס בקוצר רוח. הוא רצה מאוד להמשיך את דרכו של אחיו יוסי, המבוגר ממנו בשנה, ולהתגייס לגולני. יוסי בן ה־19 היה מודל החיקוי שלו, ושניהם חלמו שיוכלו לשרת ביחד כלוחמים באותה החטיבה.

אבל כפיר בן־מוחה לא הגיע אתמול ללשכת הגיוס. הטרגדיה הנוראה שפקדה את ביתו, נפילתו של אחיו הגדול בדרום לבנון, שינתה באחת את תוכניותיו. במשך מרבית שעות היום, הסתגר כפיר בחדרו של אחיו בדירה הצנועה בקריית־שמואל, ישב על מיטתו ומירר בבכי.

„זו היתה ההחלטה שקיבלו שניהם", סיפרה בדמעות האם מזל. „יוסי אמר לנו תמיד: 'גולני זו הגאווה שלי. אני רוצה להילחם בשביל המדינה, וגולני זו החטיבה היחידה בשבילי'. כפיר עוד לא מעכל שום דבר. הוא בכלל לא יודע איפה הוא, המום ממותו של אחיו האהוב. ולי, האמא שלו, אין מה לומר לו. כל המילים נגמרו לי".

יוסי בן־מוחה ז"ל

ככל שהתקרב מועד גיוסו, הבהיר יוסי בן־מוחה, בן־גר בית־הספר התיכון בקרית־חיים, כי הוא רוצה לשרת אך ורק בגולני. למרות שהיתה לו אפשרות לשרת ביחידה עורפית, הוא לא היה מוכן לוותר על שירות קרבי. כאשר התברר כי שובץ לתפקיד אחר, פתח יוסי במאבק לשינוי ההחלטה. במהלך נסיונותיו להגיע לגולני נשפט, ואף ריצה עונש מאסר בכלא צבאי.

„אנחנו, ההורים, לא רצינו שיוסי יילך לקרבי", מספרת האם מזל, „אבל כשראינו את גודל הרצון הגדול שלו, את עוצמת השאיפה שלו, עזרנו לו במאבק. יוסי לא נשבר, הוא אמר לנו כל הזמן: 'אני רוצה להגיע רק לגולני. אם לא גולני – אני לא מתגייס בכלל'".

היום בו התבשר יוסי בן־מוחה, כי הוא משובץ לגולני, היה אחד הימים המאושרים בחייו. עם חבריו החדשים ביחידה רקם יוסי קשרי רעות אמיצים. ביום שליישי שעבר הודיע להוריו ולאחיו, כי הוא עולה עם חבריו לדרום־לבנון.

עם היוודע דבר האסון התייצבו עשרות מתושבי קריית־שמואל מול בית המשפחה. „יוסי רצה להיות 'סייטר'", סיפר חברו, יניב גל. „יוסי שאהבתי, תמיד רצה להיות ראשון, תמיד הוליך את החבר'ה, תמיד התנדב להישאר שבתות. איבדתי אח, לא רק חבר".

אתמול, עת הובא יוסי למנוחות בחלקה הצבאית בבית־העלמין „אפק", שוב התקבצו מאות מנחמים. רבים מהם לא יכלו להסתיר את כאבם ומירדו בבכי קורע לב. את ארונו של יוסי נשאו שישה מלוחמי גולני, חטיבתו האהובה.

ההורים, מזל ואהרון, הלכו מחרבקים אחרי הארון העטוף בדגל הלאום, ופניהם המיוסרים שטופי דמעות. כשהגיעו לחלקת הקבר הטרייה, לא יכלה מזל לכבוש את הכאב וצרחותיה פילחו את האוויר. „יוסי שלי", מיררה, „יוסי שלי". כפיר, האח הצעיר, אומר כרגע לו שברון לב, התמוטט באנקות בכי בעת שקרע הרב את חולצתו לאות אבל.

כשהסתיימה ההלוויה סירבה המשפחה לעזוב את תלולית הקבר, שזרי פרחים טריים כיסו את רגביה. ההורים נפלו על האדמה ונאחזו בה, כאילו מנסים להשיב אליהם את בנם האהוב. שעה ארוכה לאחר שירדה החשיכה על בית־העלמין עוד נותרו עשרות חברים ליד הקבר בשתיקה, דמעות זולגות על לחייהם.

„כעת, לאחר שאיבדתי את בני, אני יודעת שלא אסכים לחתום לכפיר על הטופס שיאפשר לו לשרת בגולני", אומרת אמו האבלה. „לא אסכים שהבן השני שלי יילך לקרבי, לא אהיה מוכנה לכך בשום אופן. כבר אמרתי לו: 'כפיר, אתה חייב לוותר. אני לא רוצה שגם אתה תלך לנו – כי אם אתה הולך, אנחנו נגמרים'".

■ ליאור אל־חי ודורון גולן

לסמל יוסי בן מוחה, שנהרג שלשום בלבנון, היתה אפשרות לשרת ביחידה עורפית כדי שיוכל לעזור למשפחתו, אבל הוא התעקש לשרת בגולני בלבנון. גם את אחיו שהיה צריך להתגייס אתמול, שיכנע ללכת לגולני. "אהבת את הבית הזה, לא התביישת", בכתה אתמול האם, "אמרת לי, 'אל תעבדי קשה, את כל מה שאוכל אני אתן לכם'"

Scanned with CamScanner

גולני בוכה

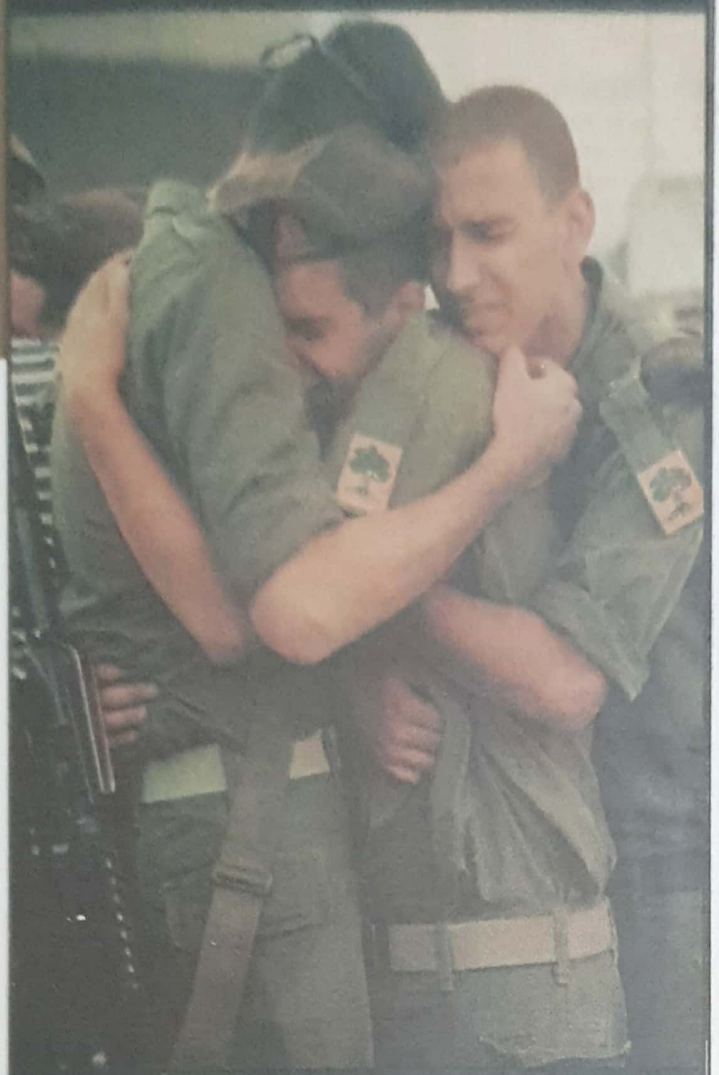

בני משפחה, ידידים וחברים לנשק ליוו אתמול למנוחות את סמל יוסי בן־מוחה, סמל רז פרומוביץ וסמל נחום אלה. הרמטכ"ל הודיע אתמול על הקמת ועדת חקירה מטכ"לית שתבחן אם היו ליקויים שאיפשרו למחבלים להניח את מטען החבלה שגרם למותם של החיילים, שלשום בלבנון. בצילום: על קברו של של רז פרומוביץ. עמ' 6 ו־24 שעות (צילום: אייל פרשר)

יוסף בן־מוחה (19)

„הוא נאבק להיות 'פייטרי', הוא היה גאוותנו"

יוסף צעיר בראש הכוח שנפגע • הוריו הספיקו לראותו בבית־החולים לפני מותו • אחיו הצעיר אמור היה להתגייס היום לצה"ל ולשרת בגולני

סמל יוסף בן־מוחה התעקש לשרת בגולני ולא הסכים לש־רת בתפקיד שאינו קרבי. גם אחיו, כפיר, שהיה אמור להתג־ייס היום לצה"ל, מב־קש לשרת בחטיבת גולני.

בן־מוחה, שנעבר־אש הכוח, נפצע את־מול קשה והועבר לבית־החולים בצ־פת. הוריו, שהגיעו לבית־החולים, הס־פיקו לראותו לפני מותו.

לבית המשפחה בקריית־שמואל שליד חיפה הגיעו רבים כדי לנחם את ההורים, מזל ואת־רון.

יוסף למד עד גיל 15 בישיבה של הרב גרוסמן במגדל־העמק, ולאחר מכן סיים את תיכון קדרית־חיים. חברי המשפחה אמרו אמש כי „הילד הזה חיה גאוות המשפחה. הוא היה ילד מקסים, אף פעם לא שמעת ממנו שום מילה רעה ותלונות על קושי".

חברים מספרים כי בתחילת שירותו ניהל יוסף מאבק ממושך כדי להיות „פייטר" ולשרת בגולני. יניב גל, חבר ילדותו „הוא בליבך רצה להגיע לגולני, להיות 'פייטר'. הוא תמיד צעד ראשון, תמיד חוליך את החבורה, תמיד התנדב להישאר שבתות. הוא נאבק כדי להיות בגולני, וא־מר שבשום פנים ואופן הוא לא מתכן ללכת לשום יחידה אחרת. בשיחות שניהלנו הוא סיפר שלמרות הקשיים, הוא מוסה לתרום כמה שהוא יכול. היום לקחו לי אח, לא רק חברי".

סמל יוסף בן־מוחה הותיר הורים, אח, ואחות בת 21. חלוייתו תיערך היום בשעה שלש וחצי אחה"צ בבית־העלמין צור שלום שבקריות.

ליאור אל־חי

Scanned with CamScanner

Scanned with CamScanner

קטע מראיון עם אביו של יוסי בן-מוחה

שלשום, בשעות אחר הצהריים, הגיעו שני קצינים למסילת השכונתית מחוז משה חיים שפירא בשכונת קרית שמואל בחיפה. "כשסיפרו אותם ידידי ישי שהם לא באו לקנות ידיות", מספר אביו בן מוחה שכונתית היה במסילת באותה שעה. "הם שאלו אם אני מכיר את משפחת בן מוחה. השמתי אני אבא של יוסי, והתוודעתי להם בידידים. הם אמרו לי שהוא מאושפז במצב קשה בבית החולים. נסענו אליו, אבל הרופאים לא יכלו לעשות שום כלום ויוסי שלי הלך".

מכל יוסי בן מוחה בן ה-19 מחיפה, שנהרג שלשום מתקרית בלבנון, רצה לשרת בחטיבת גולני בכל מחיר, למרות המצב הבלבלי הקשה בבית, למרות שישן בחדרון צפוף על מזרן, ולמרות שניתנה לו האפשרות לשרת ביחידה עורפית על מנת לחסוך בזמריו. יוסי רצה לעלות ללבנון ודיבר רק על כך. חודשיים לפני מותו הוא אמר לאחיו הגדול יואל: "אני הולך לעשות סדר בלבנון, אתה עוד תראה". אתמול היה אחיו הצעיר כפיר, בן ה-18, אמור להתגייס לצבא. הוא התחנן ללכת בדרכו של אחיו יוסי, ולהתגייס לגולני. "מי רוצה להיות בחוץ לבנון, רק טרפשים. אולי מתאבדים כמו הערבים", אומר האב בכאב.

אבל יוסי בן מוחה ז"ל הרה נחוש ברצונו. בתחילת שירותו בצבא הוא שוכץ ליחידה עורפית, התנגד לכך ודרש לשרת בגולני. עקב כך הוא אף נשלח לכלא שש לילות עתלית. לאחר שהוכיח את רצינות כוונותיו ניתן לו מבוקשו והוא גויס לגולני.

"אם הנשיא יבוא לכאן אשאל אותו: לא נמאס לך ללכת ממשפחה שכולה אחת למשפחה שכולה אחרת? אין מה לעשות בלבנון"

"הבן הצעיר רוצה לשרת בגולני, אבל אתה יודע מה זה יעשה לאם - עוד בן בקרבי? מה יקרה אם גם הוא יילך? היא תישבר לגמרי"

Scanned with CamScanner

...״הם אמרו שהבן שלי נפגע באופן אנוש והוא שוכב בלי הכרה...״

50 מנות דם הוטסו מכל הארץ - אך הנסיונות להציל את החייל נכשלו

מאת אבי אשכנזי

חמש שעות נאבקו הרופאים בבית החולים בצפת להציל את חייו של יוסי בן גדחר, במאבק קצר נשימה.

לבית החולים הגיע מספר פעמים של חיל האוויר, אשר הביא מבתי חולים בארץ חמישים מנות דם בניסיון להציל את חייו של החייל, אך הפציעה היתה קשה מדי וסמוך לשעה שבע בערב הוא נפטר.

כשנמתחה הרלת ביחידה לטיפול נמרץ של בית החולים גראו גם הרופאים הקשוחים של היחידה מחילים רמעה. "אני כבר לא יכול לעמוד על הרגליים. חמש שעות נאבקנו כדי להציל את הילד הזה. רצינו כל כך שהוא יחיה, אבל בסוף הפציעה היתה קשה מדי", אמר אחד מאנשי הצוות הרפואי.

הוריו של יוסי היו כל העת ליד מיטתו ועקבו אחר נסיונות הרופאים להציל את חיי בנם.

שבע שעות בחדר הניתוח

הידיעה הראשונה שהגיעה אל ההורים היתה כי בנם פצוע במצב אנוש ונמצא בחדר הניתוח בבית החולים זיו בצפת. מלווים בנציגי קצין העיר, הם נסעו לשם. יוסי שהה עדיין בחדר הניתוח, אך למרות מאמצי הרופאים, לא ניתן היה להצילו. מלווים עדיין בנציגי קצין העיר, חזרו ההורים השכולים לדירתם, שם כבר חיכו להם חבריו הקרובים של יוסי, שלא הצליחו לעצור את הדמעות. האחות חני, שהגיעה כמה דקות קודם לכן, זעקה בכאב, וכאשר הגיעו ההורים, גברו הבכי והצעקות.

לבית המשפחה הגיעו גם כאלה שרצו לעזור, ובידיהם בקבוקי שתייה קלה ואוכל. האב, אהרון: "הוא תמיד עזר לי. אני עיוור, ועכשיו אין מי שיעזור לי. ביום שלישי הוא עלה בפעם הראשונה ללבנון. הייתי מודאג. כשבאו להודיע לי, כבר ידעתי שקרה משהו. ראיתי אנשים שבאים לבשר לי בשורה לא טובה. אמרתי להם, תגידו לי בדיוק מה קרה. הם אמרו שהבן שלי נפגע באופן אנוש ושהוא שוכב בלי הכרה. הוא היה שבע שעות בחדר הניתוח. אמרו לי שהוא היה הראשון בשיירה. הוא תמיד היה הראשון. הוא אמר למפקד שלו: 'תן לי לעלות ללבנון למרות שזה לא התור שלי, וכך תוכל לשלוח חיילים אחרים הביתה'. כל הזמן הייתי מדבר עליו בקריה. הייתי גאה בו. לא רציתי שהוא ישרת שם. מי רוצה לשרת במקום כזה? אם הגורל שלו היה למות, אז אין מה לעשות".

האם, מזל, ישבה על הספה, מסביבה קרובים וחברים, להם סיפרה בבכי: "הוא אמר: 'אני אוציא כסף מהמינוס שלי ואתן לך. אמא, אל תעבדי קשה'. אמרתי לו, רק תחזור בשלום מהצבא. הוא אמר: 'עד הגרוש האחרון אני אתן לך. נתתי את הכל בשבילך'".

"הלך המלאך של הבית"

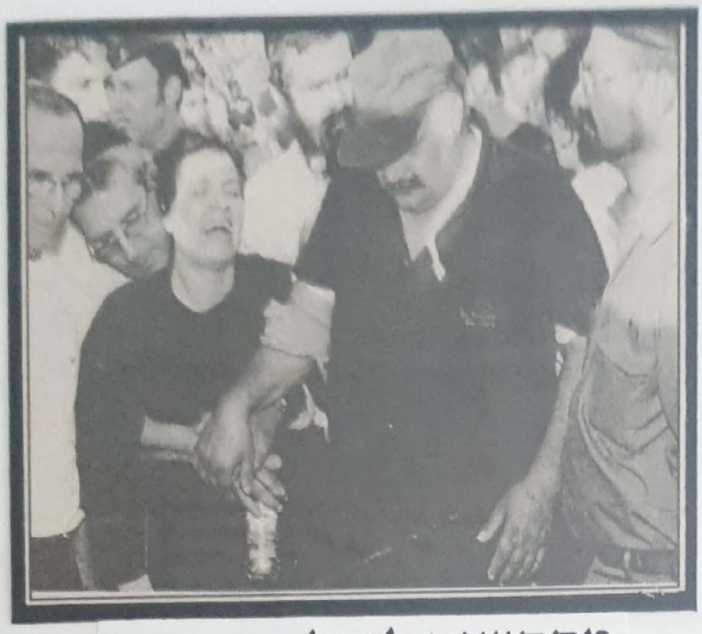

מתקשים לעכל, ההורים

מתקשים להפרד, החברים ליחידה

Scanned with CamScanner

חברים מקימים אוהל אבלים
מול בית משפחת בן-מוחה

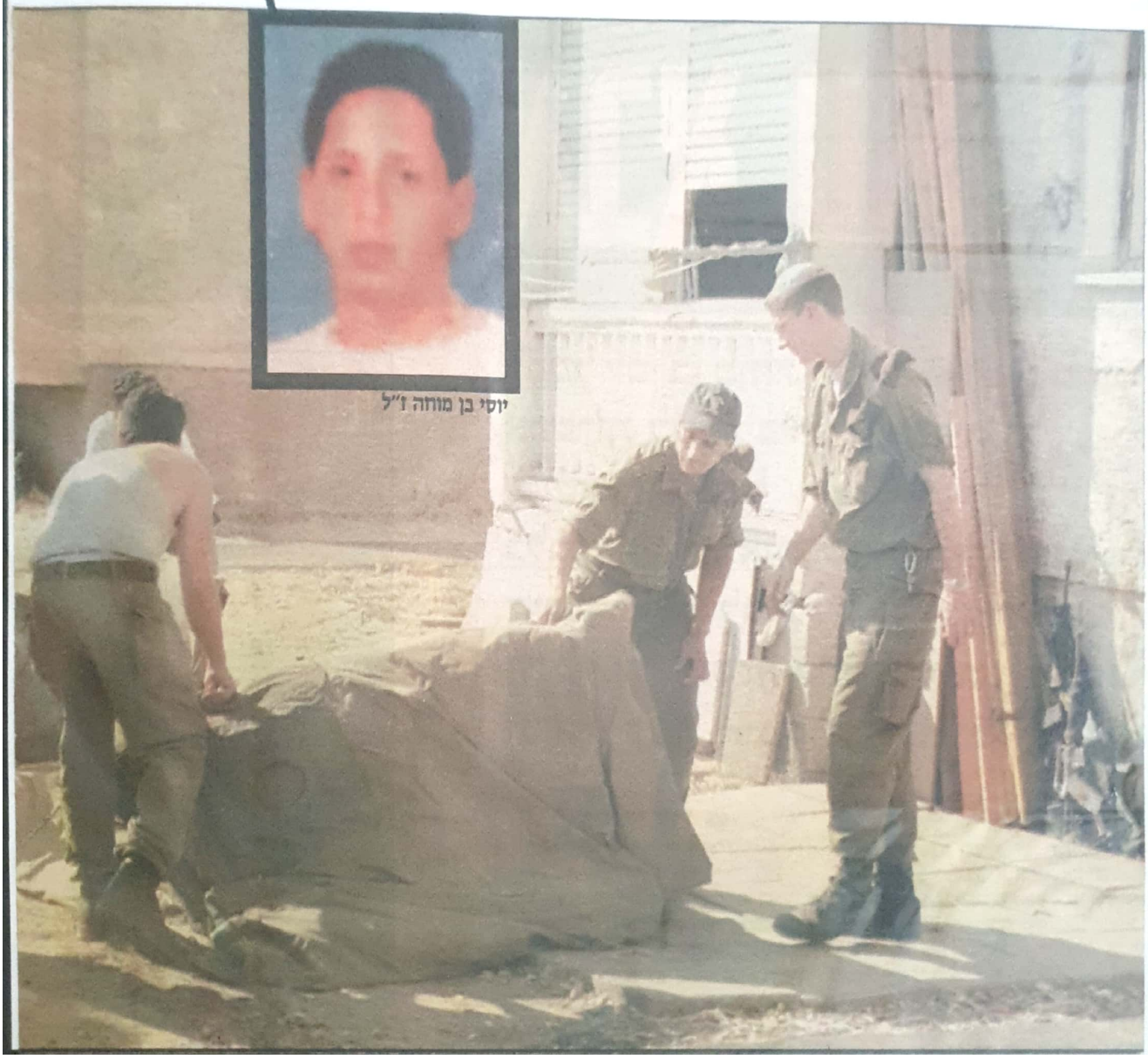

יוסי בן מוחה ז"ל

Scanned with CamScanner

צבא הגנה לישראל
דואר צבאי 02808
כ"ט במרחשוון התשנ"ט
18 בנובמבר 1998

משפחת בן סוחת חיקרתו

הורים, אחים, משפחה וחברים. פלוגת הקשר של חטיבת "גולני" אבלה, ומשתתפת בצערכם הגדול מכל בנפול בינכם יוסי. מילים לא יוכלו לתאר ולנחם.

יוסי נפל ביום שני כ"ז במרחשוון התשנ"ט, 16 בנובמבר 1998, יחד עם 2 חבריו פחות ורז, ובעת תעסוקה מבצעית בלבנון מסטען רב עוצמה אשר הוות ע"י כוי בליעל בסמוך למוצב בתוך הגיזרה המרכזית של רצועת הבטיחון בו הוצב הצוות.

השאיפה לתרום לאת ולהתנדב היא שהניעה אותך יוסי בכל דרכיך בחטיבת גולני בכלל ובפלחי"ק בפרט וזאת על אף הבעיות הרבות והקשות אשר הדריכו את המצאותך קרוב אל משפחתך אשר כל כך אהבת.

בשיחתנו הרבות הבעת את הקונפליקט העז בו אתה נותן בין הרצון להמשיך בצוות יחד עם חבריך מחד לבין המחוייבויות הראשונות שהיא תעזור למשפחה הנתונה בקשיים. כה הערכתי את כוות דבריך וכל פעם נדהמתי מחדש ותהיתי יחד איתך לדעת ולהבין מהיכן אתה שואב את הכוחות על מנת להמשיך קדימה.

נפילתך יוסי הינה אובדן עצום להורים, למשפחה לחברים ולפלוגה ניקח עוד זמן רב אם בכלל עד שנוכל להשלים את הפער שנפער.

יוסי נסנה עם חיילי צוות אוגוסט/נובמבר 98 והיה דוגמא למופת בכך שלמרות הקשיים הרבים ביצע את מה שהאמין בו בצורה הטובה ביותר. משפחת פלחי"ק של חטיבת גולני תהיה איתכם לכל אורך הדרך ותוסה לגשר על הפער העצום שנפער בתוככם.

יוסי, תהיי נשמתך צרורה בצרור החיים, יהיי זכרך ברוך לעולם ועד.

איל בוגל , רב סרן
מפקד היחידה

Scanned with CamScanner

יוסי בן מוחה:

יוסי ישן ברוב השעורים
ועם אריק אותו תמיד רואים.
את יום העבודה הוא לא מפסיד
ועם הפיאט האדומה מתמיד.

Scanned with CamScanner

יוסי -

עולם ומלואו בעיניך הכחולות.
והכל כה אפשרי לעיניך הכחולות
והדרך לא קלה לעיניך הכחולות.
וגם אם קשה ממשיך עם עיניך הכחולות
והכח כה גדול בעיניך הכחולות.
ולא תפחיד העליה את עיניך הכחולות.
ואתה מושך, עוזר עם עיניך הכחולות.
והחיוך מלא ומעודד בעיניך הכחולות.
ואנחנו כשבויים אחרי עיניך הכחולות.

וקו הגמר קרב ובא מול עיניך הכחולות.
ואתה פתאום שוכב.
ואנחנו רק רוצים את עיניך הכחולות.
ומייחלים ועוד חולמים על עיניך הכחולות.
והעיניים עצומות.

יוסי בן מוחה עומד שני משמאל

Scanned with CamScanner

חברים שנפלו!

רצינו לבטא את רגשותינו, רצינו להעלות על הנייר את המחשבות שלנו, זה קשה, קשה נורא אבל זה דבר שהרגשנו שאנו מוכרחים לעשות.

האמת, היא שזמן ההיכרות בינינו לא היה רב, ועל זה במבט לאחור אנחנו חשים כאילו פיספסנו משהו גדול. ואת זה אנחנו אומרים על סמך ההיכרות היותר ארוכה שלנו עם נחום ז"ל.

את נחום ז"ל יצא לנו להכיר עוד כשהיינו בקו (אביב 98', "בופור").

את היום שבו נחום עלה אלינו לבופור אנחנו זוכרים, כאילו זה קרה אתמול. את התכונה הראשונה שלמדנו מנחום הייתה הסקרנות והמקצועיות של חייל שרוצה ללמוד להבין ולדעת איך הדברים מתנהלים במיוחד כשזה נוגע ללבנון ושיגרת היום שם.

מנחום ז"ל יש לנו מספר חוויות לא קטן אך הדף לא יוכל להכיל את כולם. זוכרים את נחום בתור אדם חייכן שמח, חייל טוב וחובש. חובש שכל כך היה מסור ומקצועי בעבודתו שזה היה מדהים.

את יוסי ז"ל ואת רז ז"ל יצא לנו להכיר מאוחר יותר, זה כשירדנו מהקו התחילו את האימון שלנו בדלווה. זאת הייתה גם ההיכרות הראשונה שלנו עם הצוות של נוב' 7 בכלל. אחרי כמים ימים של היכרות הבנו עד כמה הצוות הזה מורכב מאנשים שונים ומיוחדים כל אחד בדרכו שלו ובמיוחד כשמדובר ברז ז"ל נחום ז"ל ויוסי ז"ל.

לרז ז"ל היו כמה תכונות עיקריות שמילאו אותו והפכו אותו למיוחד ובולט בין כולם. הוא היה בחור ישיר, כנה וחד בצורה מדהימה. אנחנו מאמינים שהשם האמצעי שלו היה שמח. השמחה שלו ותפיסת החיים המיוחדת שהכל טוב תמיד נבעה מהאהבה שלו לטבע, למוזיקה הזאת שהוא אהב לשמוע ובכלל לאושר שהוא הקרין הוא היה שמש שזורחת 24 שעות ואף פעם לא נמוגה אפילו לא היה - הוא עדיין זורח אצלנו עמוק בתוך הלב.

את יוסי ז"ל אנחנו זוכרים כבן-אדם מורכב מאוד, מצד אחד הוא היה הגנגסטר של הצוות מהקריות, מצד שני הוא היה הבחור המצחיק והשטוטניק הזה שמוצא צחוק אפילו ברגע הכי עצוב ומשביז שיכול להיות. הדיבור שלו, התגובות, ההתנהגות היתה שונה משל כולם, מיוחדת. הוא היה הגבר שחוזר הביתה מהצבא לעבוד ולהחזיק את המשפחה על רגליה. זה היה הדבר החשוב לו ביותר. ואת העיניים הכחולות האלה שלו אף פעם לא נשכח יחד איתם גם אישיותו המופלאה.

מופלאה

מאיתנו בזכרון ואהבה

אלכס רולונסקי
יורם ירמין.

יוסי

הרבה מחשבות עוברות לי בראש בדיוק כמו, אך בלתי-אפשרי לסדר את כולן על הדף הבודד. ניסיתי אותך מוך בבקיצור, מוך בזום הראשון אנו הבנו, זמן שלמה ביחד ביאתנו יחד, כבר זמן התחברנו יחד ואתה כ' זמן אני לבוני. תמיד כשאנחנו כבר היינו ביחד מחלקה הרגשתי תמיכה בלתי נפסקת מלידך: אומץ גם ויכוח על בחורות הכי יפות בארץ, תמיד יכלנו לסבנע את כל הבנות שהכל הכי טוב בחיפה עכשיו. תמיד הייתה עוזמאי מלא ינת מכל הבחינות: בכות פיס, בכמ רצון. ציברנו הרבה ביחד על הנושא, וכל פעם הייתי נפלא מכמ הרצון אלך. תמיד אמרת שיין בבול לבות אדם, אם יהיו כולם משהו, הוא ישים את גם בכל מחיר ולא משנה מתי.

אני כותב מתוך דאר אל שבת אותי אחרי שנה ויום שהיינו חברים, ומצטער שלא יכלו לי להיות חבר אלך עד סוף חיי. אי-אפשר לכתוב את כל מה שעבר עלינו. בשנה שהיינו ביחד, אבל תקח שכל גם ישאר בזכרוני לנצח. אני רק מקווה שלמעלה חיים יתר טובים משלנו פה. תמיד הסרבת את משיך למען הבנות, למען החטיבה, למען הבית והורים תמיד נזכור אותך כמו שה"תת.

רומן אשכנז

בשלה - - - ה. יגיעו לשעה 6 הנסע ביחד ואז נלשב
לשבת ויש הזמנה שהוזמנו אל בית פלוני ואז אל
6 הנסיעה ביחד אחרי בית בשעה שמונה הולך אל 6
ביחד.

תגיע הדרך ליעקב שלמה ל הקשיב בבית ונסע לבית ליעקב
בקחתי ומשלבת בכל הלב הבה אנחנו את הנסע לשולם ולשלום
לבנוע ולאחר את המוע ולא יתרבל הנסע בדרך ל כבר ואולי אחרי
שעה שלא יהיה לו יותר מדי כאבים. כדאי שלא יהיה לו יותר
מדי כאבים בגלל הנסיעה ובגלל שפגל כולל קרוב לעצבים בדרך
ושמיים בדרך לסול ונסולם ונשמו לא הרגיש בשקט אחר
מלחמה אל הנסע שיהיה לך עצבים בדרך.

~~[illegible]~~

ובנוסף שנכנסנו בכניסה לא יכל לעבור בסביבת הבלון
בדרך ול הנסע בדרכים ובדרכים שיפור בלבם ושמחים בלבד.
אלוהי בשמים שעזרת לנו לילדי שיהיו לא אחר אלוהי יתרבר אל
בר אמת בלבד - אל בא אני לא אחר אמת ואל אובדה לילדה אלוהי
אילת לנדה
אלוהי ילדיי

אמר יוסי הברתי: השבוע הראשון
יודע. יהיה חכם מאוד, חכמה, שלא שפיכת הכול מהר. כל דבר שעדיין לא יוכל
לעשות עשה בדרך, על הדרך הטלה בינתיים. חברה מאוד דברים
אני כובר מיוסי אבל את בולם אי אפשר לפשוט בכל הקיץ
הצבא. אבל, בכול מאת בעלה בחיים חושבים מאוד שאני
כובר וסבתים לבבם, את אפי אבור מבאה הברים עקבים שאוכים לא
בבמו הנמשות והמרבות לשבר. דברים שעדיין לא לעשות. ומאז בחתונה
המאוחרים, שר שהביאו עימו אותם מבבים ובחתבים האשכנזות. מאז הלבי
המיוחדים שלו. אני כובר אחי יוסי לשבר מרבות שלו, לבר בכול עם כב
בקלל שקבלו ועם כב המסעות שעשינו, ולא אשכח את המסעות
בסיכונים, בהיאחז בחוקים, בהיאחז בפלאשים כל מסע שעשינו סמב
על עבמו. בקל כל שבועות, ובנוסף בחיים. היה עוכר לחברים שמקשים
מסעות, ולא נשכח את המלחמות, חמוד היה סוסם אלוקים. אין דבר
כמה יוסי. הלי אלוקים, הוא לא היה הולכו מהאלוקים. אני כובר היינו
בחקים עכו שיבואו מהאלוקים, אך אני יוסי בחיים לא היה יוכל מעיב
ובחיותם בסוף הנסע, אפילו אחרי לחבוק את הבאה מהאלוקים
ובסמוך אתם כמה שיותר קילומטרים.

כול דבר שיוסי עשה נעשה על הדרך הטוב ביותר, בחיותם כלב הסבלנו
שבמו בינבסיין, אני כובר שבדרכו ביחד לנובות, כול הדרך יוסי כל
ואני אחרי, מבשל את נקודות הבינו ולא הסכים עד שעלו אחרון
בם שבי בחבבנו קלים. לאחרכם את הבחרים בחיותם של יוסי
ובעת המלחמה בחיותם שלו בעקר "הבלל". בעב טיולים, בדרוך שבקבילת
יש עבר בדבר בסיומה, ובשבים מברבת מאו כבר באוכנה שלו, ועוד. הלבי
על יוסי ביב מיוחד. לבד בלוקבים עם עבים בחלות מהמאות,
שבבעות בין משבשעות עלו בחיבור סמם שקבל בעודו מלבב.
- הימים האחרונים אתנו. את הימים בעמדנים עם יוסי לא
אשכח לעולם, בחיוך ובבמים שבבר אל הימים האישיות שעלו
בעבינו שעל יושבים בחבר בעמלה על בעמלה, בשמיכות שלו ביחד
בעמבות ובמקים שביני מעבים בבים. בשבוע האחרון עד בשבוע שבתקבל
אולו הכל בבה מבול הנוחם, בשוטרים ביחד כול בוים בבבנו על בבול, באולו
נבע שאנו הולכים לבבבר, אפילו טיפלתי בו בשלה ובמעלה בעת שנפטר
יוסי. תבא שבתיך ילד מיוחד, בעיל, ואני אוהב אותך, ואבבור
בוותך תמיד. לבוא בנבן בבוך. עקי בבקר 23.12.98

יוסי -

קשה לתשוב שאפה לא ניתנת איתנו עוד.
אתה על הרעש והבדידות שהיה מספר לנו ושכשהיה כל שקט בין
אני צורה אין הסברים האחרונה שנתתי, בדיוק סמוך קיים רק בדונים
ובגלל הזיקה שלשם הדרים אתה אמרת לי שאתה בא לירושלים ואני
הבטחתי לבוא איתך, לא תשקיט שזו תהיה הבטחה האחרונה שאני ביחד נשלך
בתיים.

אני צורה שיבנו לבאים ולאמן דבר טוב לא כך נהנתי שם, בלי לעתוך,
בלי להרוות בסל רק להנות.

בישר אמרתי לי שנהנתי בירושלים אתמול מאד באשר אני יודע
שאתה נהנתי גדלי.

אני מבטחת שאני לא יכול לקיים את הבטחה שלי אלא רק לתפוס אותך
במודעות שם.

קשה לי להבדר מיך בישר אני יודע טוב ובמיד.

אוהב, מתגעגע ובוכה תמיד.

דורון מיכל.

23.12.98

'יום'

אמא שהלכת כל כך שאי שמעת בגדון מעכיר לי אותך
גדלו הסיבים התחברתי דמות לפשוט עולם. יום, לך לי גדלת
ליום לי, מחל הרע והמבוגר מעולם - ביחיד לראות את הטוב.
ליום לי, שתאוד הבוגרת היו הכי טובות, מתבגרת ומשוגרת
ליום לי, בגיות שהיה בעולם - שו רשבות לעולם.
ליום לי, שעדלת תאוד ברוך הנחת.
ליום לי, שהתבלבת בחוסן לא מושות, גם כאבי היה לך חשב.
ליום לי, שנתעלמו תאוד מהר, ושהיה אחר עדן רשבה.
ליום לי, שלא כך אתמלא לעשות הרשהלו הלא - כי הכל לי כך מגיע לו.

הכל תחלת שהגע, כשהיו ממשים הקונים והיתי שמעת את חוויות הלבת, הייתי
מתמלאת הגשרה ומוטרות לך שעה.
הרוחו לא עניין, לעבדנה אחת הבוגרה הבעתי, כבר נהמשנה המשרה אחר
הוא מעריכה אותה.
מעריכה את עצות הקנה, ומרבות הלב והמשמעות הגדלה.
מעריכה על כך שגם כל הקשים הגדולים - לא ויתה לבעל.
מעריכה על כך שעדלת אל מול עולם אבר - ומגלה לו. עד אותו יום מר ומיפה,
מהו צום נסתר תחלה שלום כבה אותך אליו.
ואוב לו מאשמה אותו. הנוכחי, גם אחרון הדבר ומכירו אותך אותי.

אבה יבא, המשוגן, מאמן שהלכת מעמד לי הגדלים, ואין מי שיבחון לי. לגם אלמעות
הדחוק, ואל אוזר גם לי מרות אותו יותר.
מאמן שהלכת, הסבה לי הבלבה, כי אין מי שיעמוד לי אותה הנשמה יום"
מאמן שהלכת, כמה לי להעלות בל תוך על שמתי, כי אין מי שיבחון אותי

הכל עלה ומעל הנגע כו הלבת.

לא יכול שיקשור את הקצוות מאחור, כמו שאמא הקיבה בשבתות לילדי אבוד
המלכים ובמה דברים מתקשרים בדבקות.

"...אבל עשה עם הכוח שבידיך
שלא כבו לך פה
הדם הזה
ובכל מקום אחר..."

(יחזקאל, הנשר הזהב)

מתגעגעת בינתיים ושולחת יחד.
שירי.

יפה,

אבל, היא הייתה מחוץ חברה. היא מאמינה בדרכי
בדמה לנחושים ונה הרצון.

אינה נלחמת לשנות ושנות ביחיד
קרבים, דבקים בסוף שבוד ומיה כל כוח תנוך שמרת
על אוטונומיה ולמה עדיפים תשוקה רחוקה. אלה נעבר
מחיק במסד על המדרגה רשה בלתי מתכנן ויש טלה
בשוד אינה רוה לטלפטיה כמרחק. אינה לבל הנחמה
במשבלות הבלי אלינו הבמה של רוח הנקמה - כח הרצון.
שאלה אומרת. פעם למבקר לשב אינה בנה
בשבל בקר בשה לבן. ואנים לי תשובה מקבמה, תשובה
שיקשה אות בנשה שלבן לחיים. "אלה לטו אומר
על כלום". אומרת "כל מה שאלה רוצה אלה אנשים
לחדרים הבל" כי בקר המלחמה שבריבן לחיים -
לקבוה אות החיים בשיר פרחים ולטיל לוחר על פלא
תלוה לטו משנה מה.

אלה בקרה, מתמקד בהתקדמה לטו הבשה
מחיה לבן בעבה נפלאו חיבן ומלאו חיים ושם בלחמה
מלאה אנשי הבקרות הבמה בקבה בין לחלין בלבמו
ובחיים שלחך

אוהבת ומתגעגעת

ניר.

Scanned with CamScanner

ליוסי !

יוסי כה קרובים היינו פעם זה לזה,
ונראה היה כי אין דבר עוד שיעמוד למכשול לידידותנו ואחוותנו,
ורק גשרון קטן בלבד חצה ביננו.
וכבר עמדת לעלות עליו בשאלי אותך: רוצה אתה להגיע אלי בגשר זה ?
אך הנה לפתע לא רצית עוד בכך, וכשחזרתי ובקשתי זאת, שתקת ומאז הוטלו ביננו הרים ונהרות פורצים, וכל היוצא בהם להפרד ולנכר, וגם כשרצינו לשוב ולצעוד איש אל רעהו, לא יכולנו עוד !
אך בעלות על לבך עכשיו זכרו של גשרון זה, נותק הדיבר מפיך - ורק עוד התייפחות תמיהה,

אושרי

Scanned with CamScanner

אני זוכר את יוסי עוד מהמקו"מ. עוד לא ידעתי מי הוא המן-אדם הזה. לא ידעתי שאני יהיה איתו באותו דוות ושאני אעשה טירונות יחד איתו. הוא המן-אדם שנזכור לי הכי טוב מהמקו"מ. יצאתי מקצין איון אחרי שאמרו לי שאני גולני והלכתי לשפת בספסל, אחרי כמה דקות ראיתי בחור יוצא מהדלת של הקצין איון עם פנים הכי שמחות וצועק: "גולני, אני בגולני" בא אלי ושואל: "לאן אתה הולך".
אמרתי לו "גולני" "כן אחי, גם אני, אין כמו גולני, הרף על הכתף זה מה שעושה אותך גבר וזה מה שיתן לך כבוד". אני בחיים לא אשכח את הפנים שלו באותו רגע. הוא היה מאוד מורעל גולני. הוא היה במעבר בהקו"מ כדאי להתגייס לגולני. הוא היה גבר עם ביצים כמו שנקרא. לא להרבה אנשים יש כזה כח רצון כמו שהיה ליוסי. אם הוא רצה משהו הוא היה מוכן לקבל את זה בכל מחיר, בלעדיו בחרנו לצאת למסעות בטירונות אך לא סחב אלונקה כמו שהוא.
פעם אני זוכר שעשינו מסע אלונקות ויוסי נכנס מתחת לאלונקה ולא יצא ממנה. הוא סחב כבר כמה קילומטר ואף אחד לא יכל להוציא אותו משם כדי להחליפו.
בסוף בא הסמל, לקח אותו אחורה ואמר: "אני לא רוצה שתסחוב יותר רואים שאתה יודע לעשות את זה טוב, ששאר החיילים יתאמנו ויסחבו", היו לו בעיות ברגליים ואחרי כל מסע הוא היה חוזר עם רגלים נפוחות, ולמרות זאת, ולמרות כל הכאבים שהוא סבל מהם הוא ידע שכל מה שהוא עושה הוא עושה בשביל עצמו כדי להוכיח לעצמו שהוא יכול להיות חייל טוב, מיומן, ולהתגבר על כל הבעיות.
הוא מאוד אהב את משפחתו, את החברים שלו, כל פעם שהוא חזר לבא הוא דיבר על המשפחה, החברים, על הבעיות שיש לו בבית, והיו לו הרבה בעיות. כל פעם שהוא היה יוצא הביתה הוא עבד בשביל לעזור להורים.
הוא אהב מסיבות, כדורגל, לדבר על בחורות בחיפה ובקריות.
להתווכח עם יוסי באינשהו נושא היה בלתי אפשרי כי הוא תמיד היה עומד על דעתו ומנצח בסוף.
מתחילת הטירונות רצה להיות יוסי ב"עורב" גולני יחד עם אדם, חברו הטוב. בסופו של דבר הוא נשאר בפלחי"ק והפסיק את נסיונותיו לעבור.
אני זוכר כשנסעתי לאלי"ת עם ה"עורב", ואח"כ היינו בריכים לעלות איתם לגבעון מישהו אמר לו: "יוסי, עכשיו יש לך אפשרות לעבור ל"עורב", תבקש מהמ"פ אולי הוא יעביר אותך". והתשובה שלו היתה מאוד מפתיעה, הוא אמר: "נראה לך, להיות חוץ של ה"עורב" ולעלות עם חבר שלי אדם, לגבעון - ולהיות עם הדוות שאני אוהב מה יכול להיות יותר טוב מזה".

דימיטרי קוארוסקיק

Scanned with CamScanner

עצב משתלט
הכאב עמוק עד מאוד,
מפשיט את העור
מחדיר בתוכנו קור.

עצב מתפשט
דמעה מוחה
הכאב מול הפער
שבין הפרידה -
לשיכחה.

אתם נעלמתם -
נלקחתם מכאן,
מידנו,
מהעולם.

לא חשבנו אחרת -
ידענו שזהו גורל
אנשים כמותכם -
תמיד תחסרו כאן.

אך הם כאלה -
וכאלה הם ישארו.
טובים מהחיים -
מאלה שידעו.

כל תחושה
כל תקווה
כל חלום
או הזייה,
הכל בעצם זה חלק ממכם -
שהותרתם בנו,
את נשמתכם הטהורה -
טמנתם בנו.

את הכוח להמשיך -
לקחנו ממכם.
כשהיינו חלשים -
נזכרנו בכם.

העצב בעיניים -
אומר הכל,
ללא מילים -
אותך אזכור.

גם אותך חבר -
גם אתה -
שלא ממש ידעת.

גם אתה -
אשר מידנו נלקחת

אתה -
איש יקר -
אשר את טעם החיים לא
הספקת לטעום.

אתם -
אשר בליבנו
בנשמתנו,
לעד -
פשוט תמיד -
נינצור !

מיקה

Scanned with CamScanner